

SAHTE PARA

SAHTE PARA

Sevgili okuyucumuz, bugün size "Sahte Para" adıyla bilinen öyküyü anlatmak istiyoruz.

Kemal, hanesiyle küçük bir köyde otururdu. Tarlasında sebze büyütürdü. Sebzeleri pazarda satardı, ama satıştan elde edilen para hanesini geçindirmek için az gelirdi. Kemal, tembelliği çalışkanlıktan da fazla severdi. Bunun için toprak ve ev danıklarını ödemekte her vakit zorluk çekerti.

Her sene olduğu gibi, danıklarını ödeme kâğıdı gene geldi. danıklarını ödemek için Kemal'in çok vakti vardı, bunun için danıklarını ödeme kâğıdını bir yana koydu. Ama o sene kuraklık oldu ve ekilmiş olan sebzelerin çoğu kurudu. danıklarını ödeyebilmek için para kazanmayı bırak, hanesini geçindirmekte bile zorluk çekti. Kemal dertlendi.

Bir gün Kemal evinin yıkık duvarını onardı. Duvarın içerisinde küçük bir testi, testinin içinde de eski bir para buldu. Parayı temizledi. Gördü, para altın gibi şınladı. Kemal sevincinden uçacak gibiydi. Şimdi danıklarını ödeyebilecek, yüzünü yıkayacaktı. Mutluluk içinde bir sigara yaktı, keyfine baktı.

O akşam, Kemal'in altıncı dostu onu görmeye geldi. Altıncı, Kemal'in kötü durumunu biliyordu. Kemal'in danık borçlarını da biliyordu. O akşam Kemal, bulunduğu parayı altıncı dostuna sevinçle anlattı. "Problemim bitti" dedi. Altıncı: "Paraya bir bakayım" dedi.

Altıncı, Kemal'in parasını aldı ve iyice baktı. Sonra onu bir taşın üstüne düşürdü. Üzgün bir tavırla parayı Kemal'e geri verdi ve ona dedi: "Bu para sahtedir, dostum. Çıkardığı sestten de belli oluyor" dedi. Kemal şaşkınlık içinde ona baktı. "Ama bu para dedelerimden kalmadır. Yalancı olsaydı saklamazlardı" cevabını

verdi. Altıncı dostu yeniden paraya baktı. "Madene biraz altın katılmış, hepsi o kadar. Bu paranın hiçbir değeri yok. Bankada bunu katiyen kabul etmezler" dedi.

Bu sözler Kemal'i biraz kızdırdı: "Dedelerim budala mı, demek istiyorsun sen? İyiyi kötüden ayırt edemezler miydi onlar?" dedi dostuna.

"Dedelerimden kalma bu para sahte olamaz" diye kızan Kemal'e altıncı dostu, "Kardeşim, dedelerin nasıl kişilerdi bilmiyorum. Belki de bilmediler bu para sahtedir ve böyle onu saklamışlar. Olabilir ki, senin gibi onlar da paranın parlak görünüşüne aldanmışlar. Ama şu anda önemli olan, hükümete olan borcundur. Sana kesin olarak diyebilirim ki, bu para geçmez. Çoktan biliyorum durumunun kötüdür. Bunun için bu akşam seni görmeye geldim. Bak, bende has altından bir madalyon var. Sen dostumsun ve seni seviyorum. Seni kanundan kurtarmak istiyorum. Bunun için sana bu madalyonu vermek istiyorum. Onunla bütün danıklarını ödeyebilirsin" dedi.

Kemal'in gururuna dokunmuştu bu. Dedelerinden kalma eski paraya güvenmeyi doğru buldu, dostunun hediyesini kabul etmedi.

Gururu yüzünden dostunun yardımını kabul etmeyen Kemal'e bir gün sonra danıklarını ödemesi için son uyarı mektubu geldi. Kemal, dedelerinden kalma olan parayı aldı ve finans ofisine gitti. Finans memuru parayı aldı, ona iyice baktı ve sonra ekspert birine de gösterdi. Ekspert paraya baktıktan sonra, onu geri verdi ve "ne yazık ki, bu para sahtedir" dedi. Kemal'in dünyası yıkıldı. "Ama başka param yok" diye kısık bir sesle cevap verdi. Finans memuru, "Kanun kanundur, arkadaşım" dedi. "Ya ödersin ya da hapse boylarsın. Kanuna göre üç gün da vaktin vardır."

Kemal, finans memuruna, "Üç gün içinde nereden bulacam bu

kadar parayı? Yalvarırım size, elimdeki bu parayı alınız. Ne de olsa dedelerimden kalma; hem de içinde altın da vardır" diye yalvardı. Memur, "Evet, dedelerinden kalma olabilir, gene de değeri yok gibidir. Bu parayı kabul edemem. Finans kasasına ancak kusursuz para girebilir. Bir yerden borç bul. Belki de sana borç verecek biri vardır!"

Kemal, altıncı dostunu aklına getirdi. Biliyordu o yardım etmeye hazırdır. Ama Kemal bir türlü gururunu yenemedi. Dostunun yardımını kabul etmedi. Bunun için üç gün sonra mahpusa girdi.

Kemal niçin mahpusa atıldı? Danık borcu için mi? Altıncı arkadaşına güvenmedi de onun için mi? Gururundan mı? Yoksa sahte paraya güvendi de bunun için mi?

Belli bir günde Kemal danıklarının ödemek zorundaydı. Bunun gibi, her insan bir gün Allahın önünde duracak ve yaşamının hesabını vermek zorunda kalacaktır.

Allah bizi niçin yarattı? Niçin bize yaşam verdi? Allah bizi Kendisi için yarattı. Onunla olalım, Onu şanlayalım diye. Yaşamımız Onu övsün diye Allah bizi var etti.

Yaşamımızla Allahı şanlıyor muyuz, yoksa yaşamımız, davranışlarımız, tutumlarımız ve sözlerimiz Yaratanımızı lekeliyor ve utandırıyor mu?

İşte, bir gün, kıyamet gününde Allah bizden soracak: "Beni bütün yüreğinle aradın mı? Beni insanlardan ve kendi rahatından da fazla sevdiğin mi?" O gün Allah, bize yaşamımızın hesabını soracak. Ani yaşamımızı bize veren Allahtır.

Kıyamet gününde hesap soran Allaha, "Adam öldürmedim, zina işlemedim, hırsızlık yapmadım" diye kolaylıkla cevap verebileceklerini umut edenler var. Ama Allahın doğruluk ölçüsü

bundan çok daha yüksektir. İsa Mesih şöyle demiştir:

“Musa'nın kanununda 'Adam öldüren, dava görecektir' denildiğini duydunuz. Ama ben size derim ki, kardeşine öfkelenen kişi dava görecektir.”

(Matta 5: 21--22)

“Zina etme' denildiğini duydunuz. Ama ben size derim ki, her kim bir kadına bakar ve onda gözü kalırsa o kişi zaten yüreğinde onunla zina etmiştir.”

(Matta 5: 27)

Bu ölçüye göre Allahın önünde kim durabilir? Kemal hesabını ödeyemedi. Bunun gibi, bizim de Allahın önünde ödeyemeyeceğimiz bir hesabımız vardır.

Birçok insanın tutumu, Kemal'in danık ofisindeki tutumuna benziyor. Kemal'in parası kusurlu ve değersizdi. Gene de o, istiyordu elindeki bu para kabul edilsin.

Allahın önünde ancak kusursuz bir yaşam kabul edilir. Ama birçok insan, "sevap" sayılan, ama değeri düşük, kusurlu işlerle Allahın önüne çıkıyor.

Kıymetli okuyucumuz, dincilik, sadaka vermek, oruç tutmak, namaz kılmak, iyilik etmek insanı Allahın önünde kusursuz çıkarmaz. İyi bir hane ya da üstün bir tarikata ait olmak da Allahın önünde canın bedeli olarak geçmez.

Allah, kurtuluşu insana hediye olarak vermeyi seçti. Çünkü insanın en iyi işi bile kusurlu ve eksiktir.

Kemal'in kötü durumunu bilen, ona acıyan altıncı arkadaşı kusursuz, has altından bir madalyonla Kemal'in danık borcunu ödemeye hazırdı. Ancak Kemal gururunu yenemedi ve altıncı dostunun yardımını kabul etmedi.

Bize acıyan ve bizi benzeri olmayan bir sevgiyle seven Allah, bize akılları şaşırtan bir yardım sunmuştur: Allahın özünden olan, yaşamında hiçbir kusuru olmayan Mesih İsa, bizim günahlı yaşamımızı kendi üstüne aldı. Kötü işlerimiz ve sevgisiz söz ve davranışlarımız yüzünden ölümü hak ettik. İsa Mesih bizim yerimize öldü. Şimdi İsa Mesih'in kusursuz yaşamını Allah, bizim yaşamımız yerine saymaya, görmeye hazırdır. Demek ki, bunu kabul ettik mi, Mesih'in kusursuz yaşamını giyinmiş olarak güvenle Allahın önüne çıkabiliriz. Kimi buna "boş laflar" diyebilir. Ama Allahın sevgisi bu kadar üstündür, sevgili okuyucum.

Kemal'in danık borcunu ödemeye hazır olan kişi, altıncı arkadaşındı. Bizim günah borcumuzu ödemeye hazır olan kişi, Allahın isteğine uyan İsa Mesih'tir. Allah'ın Sözü şöyle diyor:

İsa Mesih, günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve üç gün sonra dirildi.

(1 Korintliler 15: 4)

Sevgi nedir, Mesih'in bizim için canını vermesinden anlıyoruz. Bizim de kardeşler için canımızı vermemiz lâzım.

(1 Yuhanna 3: 16)

Mesih herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, kendileri için ölmüş ve dirilmiş olan Mesih için yaşasınlar.

(2 Korintliler 5: 15)

Biz da günahlıyken Mesih bizim yerimize öldü. Allah bize olan sevgisini bununla ispatlıyor.

(Romalılar 5: 8)

Kemal fakirdi. Ama fakirliği için mahpusa atılmadı, çünkü ona yardım edecek birisi vardı. O, mahpusa gururu yüzünden atıldı.

Gururumuzun iyi tarafları vardır. Meselâ, bir öğrenci birinciler arasında olmak için her gün derslerine çalıştı mı, buna iyi diyebiliriz. Ya da gururumuz bizi düşük, yüz kızartıcı işler yapmaktan alıkoydu mu, bu gene iyidir. Ama işin biraz da derinine indik mi, kabul etmeliyiz gururlanmak, kendini beğenmek, övünmek kötü ve zararlı bir şeydir.

"Sahte Para" öyküsündeki Kemal'e benzeyenler vardır: Gururlarından dolayı hiçbir yardımı, hiçbir öğüdü ya da bir hediye kabul etmezler. Kötü günde onları kim kurtarabilir?

Gururlu kişi çabuk alınır, çabuk darılır, herkesi hor görür, kendini beğenir. Teşekkür etme borcu altına girmekten korkar. Bunun için istemiyor başkaları ihtiyaçlarını anlasınlar. Zor ve acınacak durumu oldu mu, bunu insanlardan saklamaya çalışır.

Da da kötüsü, bazı insanlar Allaha karşı da gururlu olurlar ve Onun büyük sevgisini reddederler. Allah, İsa Mesih'in sayesinde günah borcumuzu bağışlamak ve bize yeni bir yaşam vermek istiyor. Bizden sade şunu istiyor: Biz Ona söyleyelim, ne kadar günahlıyız ve ne kadar bağışlanmaya muhtacız. Allah istiyor, Onun kurtuluşunu hediye olarak sevinçle ve teşekkürlerle kabul edelim.

Allahın sevgisini ve Allahtan affı kabul etmeye gururumuz engel olmasın! Tövbe edelim. Gururumuzu, kendimizi, yaşamımızı sevinçle Allaha teslim edelim.

Mutlu Kaynak
mutlu.kaynak@gmx.net

